

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011, тел. (044) 254-56-73, факс (044) 254-43-93
E-mail: inform@dkrp.gov.ua, Web: <http://www.drs.gov.ua>, код ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____
на № _____ від _____

**Виконавчий комітет
Великорублівської
сільської ради
Котелевського району
Полтавської області**
вул. Центральна, 36 с. Велика
Рублівка, Котелевський район,
Полтавська область, 38623

*Пропозиції щодо удосконалення
проекту регуляторного акта*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Великорублівської сільської ради Котелевського району Полтавської області «Про встановлення місцевих податків і зборів на території Великорублівської сільської ради на 2019 рік» (далі – проект рішення) та документи, що надані до нього листом виконавчого комітету Великорублівської сільської ради Котелевського району Полтавської області від 14.06.2018 № 349.

За результатами проведеного аналізу проекту рішення, експертного висновку постійної комісії з питань бюджету, фінансів, соціально-економічного розвитку територіальної громади та соціального захисту населення щодо його регуляторного впливу та аналізу регуляторного впливу до проекту рішення на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

Проектом рішення на території Великорублівської сільської ради передбачається встановити: податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки (додаток 1); транспортний податок (додаток 2); земельний податок (додаток 3); єдиний податок (додаток 4).

Податковим кодексом України (далі – Кодекс) регулюються відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, зокрема визначено вичерпний перелік податків і зборів, порядок їх адміністрування, платники податків, їх права та обов'язки тощо.

Відповідно до вимог підпункту 12.4.1. пункту 12.4. статті 12 Кодексу до повноважень сільських, селищних, міських рад та рад об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, щодо податків та зборів належать встановлення ставок місцевих податків та зборів в межах ставок, визначених Кодексом.

Пунктом 7.3. статті 7 Кодексу визначено, що будь-які питання щодо оподаткування регулюються Кодексом і не можуть встановлюватися або змінюватися іншими законами України, крім законів, що містять виключно положення щодо внесення змін до Кодексу та/або положення, які встановлюють відповідальність за порушення норм податкового законодавства.

Повноважень органів місцевого самоврядування щодо затвердження положень, порядків чи будь-яких інших документів, що регламентують порядки адміністрування місцевих податків і зборів, Кодексом не передбачено.

Тому, пропонуємо редакційно впорядкувати текст проекту рішення, виключивши слово «Положення».

З метою спрощення процедури підготовки та подання інформації відповідному контролюючому органу, пропонуємо ставки і пільги із сплати земельного податку та податку на нерухоме майно, відмінного від земельної ділянки, викласти відповідно до форм, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 24.05.2017 № 483 «Про затвердження форм типових рішень про встановлення ставок та пільг із сплати земельного податку та податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки».

Щодо податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки (додаток 1 до проекту рішення)

Пропонуємо пункт 3.2. додатку 1 до проекту рішення привести у відповідність до вимог підпункту 266.2.2. статті 266 Кодексу в частині вичерпного переліку об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, які не є об'єктом оподаткування.

Щодо земельного податку (додаток 3 до проекту рішення)

1. Пункт 7.2. додатку 3 до проекту рішення, яким встановлюються пільги щодо сплати земельного податку для юридичних осіб, пропонуємо привести у відповідність до вимог статті 282 Кодексу.

2. Підпунктом 7.2.4. додатку 3 до проекту рішення визначається право Великорублівської сільської ради встановлювати пільги щодо сплати земельного податку окремим землекористувачам та землевласникам. Разом з тим, відповідно до вимог підпункту 12.3.7. статті 12 Кодексу не дозволяється сільським, селищним, міським радам та радам об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, встановлювати індивідуальні пільгові ставки місцевих податків та зборів для окремих юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців і фізичних осіб або звільняти їх від сплати таких податків та зборів.

3. Пропонуємо пункт 8.1. додатку 3 до проекту рішення привести у відповідність до вимог статті 283 Кодексу в частині вичерпного переліку земельних ділянок, які не підлягають оподаткуванню земельним податком.

4. Розділом 13 додатку 3 до проекту рішення встановлюється орендна плата.

Відповідно до статті 2 Закону України «Про оренду землі», відносини, пов'язані з орендою землі, регулюються Земельним кодексом України, Цивільним кодексом України, цим Законом, законами України, іншими нормативно-правовими актами, прийнятими відповідно до них, а також договором оренди землі.

Відповідно до підпункту 14.1.147. статті 14 Кодексу плата за землю – обов'язковий платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку або орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності.

Згідно із підпунктом 288.1 статті 288 Кодексу підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки, який, зокрема укладається за типовою формою, затвердженою Кабінетом Міністрів України. Підпунктом 288.4 статті 288 Кодексу встановлено, що розмір та умови внесення орендної плати встановлюється у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем.

В свою чергу, Типовим договором, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 03.03.2004 № 220 «Про затвердження Типового договору оренди землі», передбачено, що обчислення розміру орендної плати за земельні ділянки державної або комунальної власності здійснюється з урахуванням їх цільового призначення та коефіцієнтів індексації, визначених законодавством за затвердженими Кабінетом Міністрів України формами, що заповнюються під час укладання або зміни умов договору оренди.

Відповідні форми розрахунку орендної плати за земельні ділянки державної або комунальної власності затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 13.12.2006 № 1724 «Деякі питання оренди земель».

При цьому, положеннями статті 288 Кодексу визначено процедуру встановлення, формування та розрахунку розмірів орендної плати за земельні ділянки, в тому числі і за земельні ділянки державної і комунальної власності.

Таким чином, чинним законодавством України не передбачено можливості та/або необхідності затвердження органами місцевого самоврядування фіксованих ставок орендної плати у відсотках від нормативної грошової оцінки землі.

Отже, пропонуємо розділ 13 виключити з додатку 3 до проекту рішення.

Щодо єдиного податку (додаток 4 до проекту рішення)

У пункті 5.2. додатку 4 до проекту рішення зазначено, що ставки єдиного податку для першої групи платників єдиного податку встановлюються у розмірі 10 відсотків розміру прожиткового мінімуму, для другої групи – у розмірі 20 відсотків розміру мінімальної заробітної плати.

Однак, пунктом 293.2. статті 293 Кодексу встановлено, що фіксовані ставки єдиного податку встановлюються сільськими, селищними, міськими радами або радами об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, для фізичних

осіб - підприємців, які здійснюють господарську діяльність, залежно від виду господарської діяльності.

Отже, пропонуємо визначити розміри ставок першої та другої груп платників єдиного податку з урахуванням вимог пункту 293.2. статті 293 Кодексу в частині затвердження фіксованих ставок єдиного податку залежно від виду господарської діяльності з одночасним обґрунтуванням їх максимальних розмірів в аналізі регуляторного впливу.

Враховуючи вищевикладене, проект рішення не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема, з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Щодо аналізу регуляторного впливу до проекту рішення (далі – АРВ) зазначаємо, що його зміст та наповнення не у повній мірі відповідають вимогам Методики проведення аналізу регуляторного впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151.

Розробник в АРВ обмежився текстовим описом проблеми та не навів вичерпних даних у числовій формі, які б обґрунтовували її наявність, важливість та масштаб; також не окреслено ті сфери господарської діяльності, на які проблема справляє найбільший негативний вплив.

Також розробником не проведено у кількісному (грошовому) виразі порівняння вигод та витрат держави та населення. Під час проведення оцінки впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання не наведено розрахунків витрат, яких вони зазнають при застосуванні альтернативних способів досягнення цілей, що б підтверджувало економічну доцільність обраного сільською радою способу.

Окремо наголошуємо, що в АРВ не обґрунтовано максимальні значення ставок єдиного податку, що встановлюються для суб'єктів господарювання та не наведено алгоритм їх визначення.

Зважаючи на те, що розробка проекту рішення спрямована серед іншого на збільшення обсягу надходжень до місцевого бюджету, відсутність в АРВ належних розрахунків витрат суб'єктів господарювання не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, держави та громадян. Даний факт у подальшому не дозволить оцінити об'єктивність та ефективність обраного розробником способу державного регулювання.

Зазначене не відповідає визначеному статтею статті 4 Закону принципу доцільності – обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми.

У розділі «Визначення заходів, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності дії регуляторного акта» АРВ зазначено, що повторне відстеження планується здійснити через один рік після набуття

чинності регуляторного акта. Однак, враховуючи те, що термін дії рішення про встановлення місцевих податків і зборів складає один рік, відповідно до статті 10 Закону повторне відстеження результативності здійснюється за три місяці до дня закінчення визначеного строку, якщо інше не встановлено рішенням регуляторного органу, який прийняв цей акт, але не пізніше дня закінчення визначеного строку.

Враховуючи строк дії регуляторного акта та вимоги статті 12 Кодексу, відповідно до якої місцеві податки і збори встановлюються лише на один бюджетний рік, витрати суб'єктів господарської діяльності повинні розраховуватися лише за перший рік дії регулювання без вираховування витрат за наступні роки.

У таблиці М – Тесту розробником наведений вид проведення консультацій, однак у цьому розділі необхідно надати опис результатів проведених консультацій (отримані дані, пропозиції, зауваження тощо).

У зв'язку з відсутністю в АРВ належного обґрунтування необхідності прийняття проекту рішення, розробником не доведено відповідність цього проекту принципам державної регуляторної політики, зокрема принципам збалансованості – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів.

Підсумовуючи вищевикладене, пропонуємо привести проект рішення Великорублівської сільської ради Котелевського району Полтавської області у відповідність до вимог чинного законодавства України, з урахуванням наданих зауважень і пропозицій, а аналіз регуляторного впливу – до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2014 № 308 із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151.

Про результати розгляду цього листа просимо поінформувати Державну регуляторну службу України у встановленому законодавством порядку.

**В.о. Голови Державної
регуляторної служби України**

В. ЗАГОРОДНІЙ